

Jólanissan fór á flog

Í ár fer jólanissan, sum í fjør fór til Danmarkar at vitja síni kær, ongan veg

Tað vóru glómur í teimum, sum 17. desember í fjør fóru við flogrutuni úr Havn og víðari við flogfarinum til Danmarkar, tí allan vegin á ferðini var ein jólanissa við.

Henda nissa ætlar sær ikki á flog í ár.

- Nissan hevur ikki ráð at fara burtur í ár, og eina slíka ferð geri eg bara einaferð í lívinum.

Nú heldur Lilly Holmsund í Frøðba seg kunna siga, at tað var hon, sum í fjør fann uppá at fara av landinum at ferðast, flatin sum jólanissa.

Einsamøll í Føroyum

- Míni børn og míni ommu-
børn búgva øll í Danmark,

og eitt kvøldið fyri jól í fjør fekk eg knappliga tað hugskot at taka tey øll á bóli. Eg tímdi ikki at vera einsamøll og hevði so góðan hug at síggja tey, sigur Lilly.

Hon legði alt væl til rættis. Við børnini segði hon, hvar hon fór at halda jól í Føroyum, og við tey fólkin segði hann, at skuldi nakar ringt henda dagin úr Danmark, so var hon farin ørindi.

Í BR at keypa

Lilly fór til Havnar og beina leið niðan í BR at keypa sær nissuklæðir.

Á veg oman á Farstøðina lögdu tær báðar, hon og

bilførarin, leiðina framvið einum skúla, har øll børnini gløddu við.

Fekk nógv klemm

- Áðrenn eg fór heimanífrá, ringdi eg á flogvøllin og segði frá mín ætlan, so tey ikki hildu meg vera øra í høvðinum og kanska fóru at steðga mær.

Lilly letur væl at ferðini, og hon hevði tað sera stuttligt.

- Tit skuldu bara vitað, hvussu nógv klemm eg fekk allastaðni, bæði í bussinum og í flogfarinum.

Ferðin gekk væl. Flogfarid við jólanissuni lendi í øllum góðum í Kastrup, og hon fór so víðari við flogfari

til Ålborg, har hon tók ein hýrúvogn heim til børnini og ommubørnini og ringdi á dymar.

Nissan tagdi

- Eg vildi ikki siga eitt orð, tí tey høvdu kent málið á mær beinanvegin. Eg læt tey standa og hyggja at mær í einar 10 minuttir, og tey hildu tað vera onkran arbeiðsfelaga. Men so fekk eg ikki hildið mær longur og brast út úr at flenna. Og fegin vóru tey, tí eingin hevði væntað at sæð meg, sigur Lilly, sum í ár noyðist at vera heima á jóllum.

randi

Tórshavn, 14. des. 1994
Lisbeth L. Petersen
býráðsformaður

Jólanissan ferðabúgvín. Áðrenn hon fór heimanífrá fylti hon posan við brússukri, sum hon deildi út á ferðini úr Havnini og til Ålborg. Hýrúvognsførarin, sum koyri hana til børnini í Ålborg, fekk tað seinasta, sum var í posanum

Tí bar ikki til við 18 prosentum

Jan Christiansen, býráðslimur, boðar í fjølmóðunum frá, hví minnilutin í Tórshavnar býráð mælti til eitt skattaprocent uppá 18, tá 2. viðgerð av figgjarettlanini fyri 1995 fór fram hin 6. desember.

Hetta hevur Jan Christiansen allan rætt til, og Jan Christiansen vísti eisini á býrgd, tá hann saman við øðrum at enda atkvøddi fyri tíðráðing meirilutans í figgjarettlanini, sum var bygt á 19 prosent, aftaná at uppskotið um 18 prosent var fallið.

Vanligt er, at seinna viðgerðin av figgjarettlanini er endalig, men so var ikki hesu ferð. Tá verður sæð burtur frá tí, sum hendi í summum, og sum vónandi ongantíð fer at henda aftur.

Ørsøkina til at henda viðgerðin ikki var endalig, kenna vit øll. Biðað verður eftir einum tilboði til føroysku kommunurnar um umfigging av skuldini, og landsmyndugleikarnir hava sagt seg vilja viðgера eina broytta støðutakan við væl-vild, tá eitt møgultilboð fyriliggur.

Yvirhøvur vóru býráðslimir samdir um, at tey einstøku rakstrarstøðini longu eru skorin so nóg, at nú ber ikki til at skerja stórt meira. Næsta stigið er at spara funktiónir burtur, og tað var ikki hildið ráðiligt. Ongin ynskir at leggja alt virksemdistilt.

Ongar fløgur

Í hesi figgjarettlan hava vit ikki roknað við fløgum; tað skal eisini takast við.

Seinastu 2 árin hava vit sett 10 milliónir av um árið til fløgur, sum vóru alneyðugar. Summar teirra eru í fløgur, sum ikki eru fullfjórðar enn. Tað sæst eisini aftur

í kommununi, og sammett við onnur áru 10 milliónir tað minsta roknað kann við í so stórar kommunu, og í hesum føri er talan um eina enn størri kommunala eind, tí nú er Argja kommuna við.

So leingi vit onga nýggja avtalu hava um skuldina, og so leingi vit ongun fløgum hava roknað við, er ikki ráðiligt at seta skattaprocentið lægri. Fløgur skapa virksemd, og eg kann nevna Marknagilsvegin sum eitt dømi, har allir býráðslimir eru fullsmdir í, at hann eig-

ur at gerast sum skjótast. Harumframt var ikki arbeitt í 1994 fyri tær 10 milliónir, sum annars var ætlað. Landsstýrið legði seg í millum og noktaði figging, umframt at teir settu skattaprocentið á eitt støði, sum væntandi hevur givið okkum ein líkviditetstørv uppá 7 milliónir, tá gjørt verður upp fyri 1994. Afturat í skal roknað við líkviditetstørv uppá 10 milliónir, sum væntað var at vinna inn aftur í 1994.

Skattaprocentið

Tað hevði ikki verið forsvart til sett skattaprocentið lægri enn 19, sum umstøðurnar eru. At seta skattaprocentið lægri nú, og vita, at tað er ov lágt sett, og síðan noyðast at hækka tað, tað kunnu vit ikki bjóða okkara borgarum. Sum er vænta vit at kunna svara hvørjum sítt komandi ár, men tað er eisini heilt givið, at tá eitt møgultilboð um umfigging fyriliggur, fara vit at viðgера figgjarettlanina av nýggjum og í tí sambandi eisini skattaprocentið.

Tað, sum vit ikki mugu gloyma, Jan Christiansen, er, at so leingi vit hava stóra skuld, er tað kreditorin, sum hevur maktina, og serliga hugaligt er ikki at hava ábyrgd av stýringini av eini kommunu, meðan tað í verulikanum eru aðrir, sum stýra okkum og seta treytir.

Hetta haldi eg vit hava sæð alt ov mikið av í hesum landi.

Tí má fremsta endamálið verða at gjalda skuld niður, men sjálvandi skal tað verða eftir tí vit orka, so ikki alt verður kóvt, ella øll rýma.

TILBOÐ ALT VIKUSKIFTIÐ

ÚTSELT er til jólaborðhaldini, men

MATSTOVAN BJÓÐAR:

- * Rækjubland – Dunnusteik við øllum góðum afturvíð – Rís á la mande **150,-**
- * Royktan laks – Fleskasteik – Rís á la mande **150,-**
- * Øðu – Piparbúff – Íscoctail **150,-**

DANSUR
v/ RASMUSSE
& VINMONNUM
fríggjakkvøldið
& leygarkvøldið
Kostn. **50,-**

Bussur koyrir oman í býin eftir dansin.

Altíð vælkomín á

Vinarliga bíleggið borð

Hotel Føroyar *****
Tlf. 17500